

Bijbel open in seculier Frans Québec

27-08-2010 10:46 | Klaas van der Zwaag

Ds. Jeffrey Laurin (l.) en dr. Meine Veldman spreken de komende dagen over het zendingswerk in Franstalig Canada.

GARDEREN – Het werken zit de mens in het bloed, of je nu rooms-katholiek, protestant of pinkstergelovige bent, stelt ds. Jeffrey Laurin uit Montréal. Hij kwam na een lange persoonlijke zoektocht tot de ontdekking van de boodschap van de rechtvaardiging door het geloof. Hij spreekt de komende dagen voor de Stichting Evangelisatie Canada en de Haamstedeconferentie in Elspeet.

Ds. Laurin is voorzitter van het bestuur van de Faculté Théologie Evangélique in Montréal (Québec, Canada), een theologische faculteit die in 1984 werd opgericht en die het Bijbels- reformatorische gedachtegoed verspreid in het rooms-katholieke Québec.

Dr. Meine Veldman, die ds. Laurin de komende tijd in Nederland begeleidt, is hoogleraar systematische theologie aan deze faculteit met speciale aandacht voor de gereformeerde theologie. De post van dr. Veldman wordt voor een periode van vijf jaar gesteund door de Stichting Evangelisatie Canada.

Ds. Laurin (1957) groeide op in de Rooms-Katholieke Kerk zoals de meeste inwoners van Québec. Hij was misdienaar, maar brak met de kerk om vrij en onafhankelijk te zijn, zoals zo veel tijdgenoten. Uitvoerig vertelt hij zijn levensverhaal in zijn chalet in een vakantiepark in Garderen, waar hij gisteren aankwam en dat op een klein Venetië leek vanwege de wateroverlast. „Ik kom uit een katholiek gezin, maar heb voor mijn achttiende jaar nooit een Bijbel gezien. Mijn priester zei dat het een gevaarlijk boek was dat de mens alleen maar in verwarring bracht.” Toen hij na een losbandig leven in een bibliotheek in de provincie New Brunswick een Bijbel zag en daarin begon te lezen, werd hij gegrepen door de tekst uit Johannes 15:16, waar staat dat de Vader de mens wil geven wat hij in de naam van Zijn Zoon vraagt. „Ik was zonder geld en kwam uit een tehuis van daklozen. Ik vroeg God: Als U bent zoals U hier in Uw Woord zegt, wilt U mij dan voor enkele dagen met voedsel onderhouden zodat ik weer thuis kan komen.”

Het wonderlijke gebeurde. Laurin ging liftend op weg en onderweg kreeg hij van verschillende automobilisten eten en bij de laatste rit zelfs geld om de metro naar zijn huis te nemen. De geestelijke vragen bleven. „Toen ik mijn priester vroeg of het zeker was dat God redt, gaf hij een ontwijkend antwoord. Dat was voor mij het meest verbazende: zijn beroep was juist om zekerheid te verkondigen en hij wist het zelf niet! Hoe kon ik, die zo veel vragen had, dan zeker zijn?”

Tijdens een vakantiereis naar Frankrijk kwam het tot een persoonlijke doorbraak. „Op een camping in Zuid-Frankrijk trof ik naast mij een tent van een plaatselijk evangelisatieteam. Daarop stond de tekst: Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt. Ik raakte in gesprek met een teamlid die mij vroeg of ik christen was. „Ja”, zei ik, ik ben rooms-katholiek en dus christen. „Ben je gered?” „Nee, dat weet ik niet”, antwoordde ik. Toen wees zij mij op de Bijbel en legde uit dat verlossing een vrije gave was van Christus alleen. „Kan ik dat hier geloven, zonder kerk of priester?” vroeg ik. „Kun je hier sterven?” vroeg zij mij. „Ja, natuurlijk”, antwoordde ik. „Dan kun je ook hier op deze plek ook het nieuwe leven ontvangen als je Christus vertrouwt op Zijn Woord.” Ik mocht door Gods Geest deze keuze doen en ontving de rust in mijn leven.”

Laurin werd in Frankrijk gedoopt en kreeg het verlangen als evangelist bezig te zijn. Zijn eerste gehoor werd zijn familie en vriendenkring. „Mijn moeder reageerde vijandig, mijn vader was belangstellend en is drie jaar later ook tot persoonlijk geloof gekomen en gedoopt. De reacties van mijn vrienden waren veelzeggend: of men viel voor de boodschap, of men verhardde zich. Ik vertelde een boodschap die ook zwart-wit was: het was óf Christus óf de hel, er was geen middenweg. Mijn priester zei dat ik voor eeuwig verdoemd was toen hij hoorde dat ik buiten de kerk tot geloof gekomen en gedoopt was.”

Laurin werd predikant in de denominatie “La Bible Parle” (De Bijbel spreekt), een kerkverband met zes gemeenten met in totaal bijna 3000 leden. Zijn gemeente in Montréal heeft 300 leden. Hij werd gegrepen door de reformatorische traditie na het lezen van Kohlbrugges verklaring van Romeinen 7, die hem door door Meine Veldman aangereikt werd. „Ik was er direct door gegrepen en stelde: dit hebben wij nodig in Québec!”

Weerstanden

Ds. Laurin geeft les op Bijbelscholen en verzorgt cursussen over het christelijk geloof op internet. Hij is actief in de zending in Haïti en in Franstalige landen in Afrika.

Laurin ziet in Québec vele geestelijke weerstanden. „Québec is de meest antireligieuze provincie in Canada. Mensen zijn seculier, agnostisch en afkerig van elke religie. In Québec is het nieuwe altijd beter dan het oude. Vandaar dat men niet met de geschiedenis moet aankomen. Over Calvin bestaan alleen maar stereotiepe ideeën.”

Toch ziet hij vele openingen. De faculteit heeft 150 studenten, die uit 25 verschillende kerken komen. „Ze vertellen de boodschap ook weer in hun eigen cultuur”, zegt Laurin.

De predikant ziet de rechtvaardiging door het geloof als dé ontdekking van zijn leven. „Zonder dit leerstuk mist de kerk het fundament. Ik ben opgegroeid in een kerk waarin de mens moet opklimmen tot God. Diezelfde werkelijkheid treft je ook aan bij pinkstergelovigen. Men is daar voortdurend bevreesd dat men de zaligheid weer kan verliezen. Ik zeg wel eens dat de pinksterbeweging rooms-katholicisme is zonder sacrament. De reformatorische leer van de rechtvaardiging is echter dat de verlossing een vrije gave is die door de mens alleen door het geloof is te aanvaarden.”